

The Holy See

Poruka Urbi et orbi Svetoga Oca Franje

Božić 2022. godine

*Središnja loža vatikanske bazilike
Nedjelja, 25. prosinca 2022.*

[\[Multimedia\]](#)

Draga braćo i sestre iz Rima i cijeloga svijeta, sretan vam Božić!

Neka vam Gospodin Isus, rođen od Djevice Marije, svima donese Božju ljubav, taj izvor povjerenja i nade. Neka zajedno s tim donese dar mira, koji su anđeli navijestili betlehemske pastirima: „Slava na visinama Bogu, a na zemlji mir ljudima, miljenicima njegovim!“ (Lk 2, 14).

Na današnji dan slavljamo upravljamo svoj pogled prema Betlehemu. Gospodin dolazi na svijet u jednoj špilji i biva položen u jaslje iz kojih se hrane životinje, jer njegovi roditelji nisu mogli naći smještaj, iako se Mariji već bilo navršilo vrijeme da rodi. On dolazi među nas u tišini i tami noći, jer Riječi Božjoj ne trebaju svjetla reflektora niti buka ljudskih glasova. On sâm je Riječ koja daje smisao životu, On je svjetlo koje osvjetljuje put. „Svjetlo istinsko koje prosvjetljuje svakog čovjeka – kaže se u Evanđelju – dođe na svijet“ (Iv 1, 9).

Isus se rađa u našoj sredini, on je *Bog-s-nama*. On dolazi da nam bude suputnikom u našoj svakidašnjici, da s nama dijeli sve, radosti i žalosti, nade i tjeskobe. Dolazi kao bespomoćno dijete. Rođen je u hladnoći, kao puki siromah. Potrebit svega, kuca na vrata našeg srca da nađe toplinu i zaklon.

Poput betlehemskih pastira, pustimo da nas obasja to svjetlo i pođimo vidjeti znak koji nam je Bog dao. Pobjedimo obamrlost duhovnog sna i lažne predodžbe proslave zbog kojih zaboravljamo tko je slavjenik. Napustimo halabuku koja srce čini neosjetljivim i vodi nas više tome da gledamo koje ćemo ukrase i darove kupiti nego tome da razmatramo Događaj: Sina Božjega za nas rođena.

Braćo i sestre, okrenimo se Betlehemu, gdje odjekuje prvi plač Kneza mira. Dà, jer On sâm, Isus, je naš *mir*: onaj mir koji svijet ne može dati i koji je Bog Otac darovao ljudskom rodu poslavši svoga Sina na svijet. Od svetog Leona Velikog nam dolazi izraz koji, u jezgrovitosti latinskoga jezika, sažima poruku ovoga dana: „*Natalis Domini, Natalis est pacis*“, „Rođenje Gospodinovo rođenje je mira“ (*Sermone* 26,5).

Isus Krist je također *put mira*. Svojim utjelovljenjem, mukom, smrću i uskrsnućem On je otvorio prolaz iz zatvorenog svijeta, pritisnuta tamom neprijateljstva i rata, u otvoreni svijet, slobodan za život u bratstvu i u miru. Slijedimo taj put! Ali da bismo to mogli, da bismo mogli ići za Isusom, moramo se osloboditi teretâ koji nas sputavaju i kočē.

A koji su to tereti? Što je taj „balast“? To su iste one negativne strasti koje su spriječile kralja Heroda i njegov dvor da prepoznaju i prihvate rođenje Isusa: navezanost na moć i novac, oholost, licemjerje, laž. Ti tereti onemogućuju poći u Betlehem, isključuju iz milosti Isusova rođenja i onemogućuju pristup putu mira. I doista, moramo s tugom ustanoviti da, dok nam je Knez mira darovan, vjetrovi rata i dalje pušu svoj ledeni dah na čovječanstvo.

Ako želimo da bude Božić, rođenje Isusovo i rođenje mira, pogledajmo u Betlehem i uperimo svoj pogled u lice Djeteta koje se za nas rodilo! I u tom malo nevinom licu prepoznamo lice djece iz svih dijelova svijeta koja žude za mirom.

Neka nam se pogled ispuni licima braće i sestara iz Ukrajine, koji ovaj Božić proživljavaju u tami, u hladnoći ili daleko od vlastitih domova, zbog razaranja izazvanih desetomjesečnim ratom. Neka nam Gospodin udijeli spremnost na konkretna djela solidarnosti kako bismo pomogli onima koji trpe i neka prosvijetli um onima u čijoj je vlasti učiniti da utihnu oružja i smjesta se okonča ovaj besmisleni rat! Nažalost, radije se priklanja drugim naumima, diktiranima logikama svijeta. A glas Djeteta, tko ga čuje?

Naše vrijeme pati od ozbiljnog *pomanjkanja mira* i u drugim krajevima, na drugim poprištima ovog trećeg svjetskog rata. Sjetimo se Sirije, još uvijek mučene sukobom koji je pao u drugi plan ali nije završio. Sjetimo se i Svete Zemlje, gdje je proteklih mjeseci došlo do porasta nasiljâ i sukobâ, s ubijenima i ranjenima. Molimo Gospodina da se tamo, u zemlji u kojoj se rodio, nastavi dijalog i traženje uzajamnog povjerenja između Izraelaca i Palestinaca. Neka Dječe bude potpora kršćanskim zajednicama koje žive na čitavom Bliskom Istoku, da se u svakoj od tih zemalja doživljava ljepotu bratskog suživota među pripadnicima različitih vjera. Neka posebno pomogne Libanonu da, uz pomoć međunarodne zajednice i snagom bratstva i solidarnosti, konačno krene

putom oporavka. Neka Kristovo svjetlo obasja regiju Sahel, gdje je miran suživot među narodima i tradicijama uzdrman sukobima i nasiljima. Neka usmjeri srca prema trajnom primirju u Jemenu i prema pomirenju u Mjanmaru i Iranu, da prestanu sva krvoprolića. Neka nadahne političke vlasti i sve ljude dobre volje na američkom kontinentu da rade na smirivanju političkih i društvenih napetosti kojima je pogođeno više zemalja. Posebno mislim na haičanski narod koji već tako dugo pati.

Na ovaj dan, na koji je tako lijepo okupiti se oko bogatog stola, ne odvrćajmo svoj pogled od Betlehema, što znači „kuća kruha“, i sjetimo se onih koji trpe glad, posebno djece, dok se svakoga dana velike količine hrane bacaju, a sredstva se troše na oružje. Rat u Ukrajini dodatno je pogoršao situaciju, izlažući čitave populacije opasnosti bijede, posebno u Afganistanu i zemljama Roga Afrike. Svaki rat – znamo to – uzrokuje glad i koristi samu hranu kao oružje, sprječavajući njezinu raspodjelu populacijama koje su već ionako u oskudici. Na ovaj dan, učeći od Kneza mira, založimo se svi, ponajprije oni u čijim je rukama politička odgovornost, da hrana bude samo oruđe mira. Dok uživamo radost ponovnog susreta s našim dragima, mislimo na obitelji koje je život najviše ranio i na one koje, u ovom vremenu ekonomske krize, muči nezaposlenost i nemaju osnovno za život.

Draga braćo i sestre, danas kao i nekoć, Isus, svjetlo istinsko, dolazi na svijet bolestan od ravnodušnosti – baš gadna bolest! – koji ga ne prihvaća (usp. *lv* 1, 11), nego ga, štoviše, odbacuje, kao što se događa mnogim strancima, ili ga ignorira, kao što mi prečesto činimo sa siromasima. Ne zaboravimo danas mnogobrojne izbjeglice i prognanike koji kucaju na naša vrata i traže utjehu, toplinu i hranu. Ne zaboravimo marginalizirane, usamljene, siročad i starije – mudrost jednog naroda – kojima prijete opasnost da budu odbačeni, zatvorenike koje gledamo samo kroz njihove pogreške, a ne kao na ljudska bića.

Braćo i sestre, Betlehem nam pokazuje Božju jednostavnost, koja se ne objavljuje mudrima i umnima, nego malenima, onima koji su čista i otvorena srca (usp. *Mt* 11, 25). Poput pastira, pođimo i mi bez oklijevanja i pustimo da nas obuzme udivljenost nad nezamislivim događajem Boga koji je postao čovjekom radi našega spasenja. Onaj koji je izvor svakoga dobra posta siromah [1] i ište kao milodar naše siromašno čovještvo. Pustimo da nas dirne u srce Božja ljubav i slijedimo Isusa, koji je svukao sa sebe svoju slavu kako bi nas učinio dionicima svoje punine [2].

Sretan Božić svima!

[1] Usp. SV. GRGUR NAZIJANSKI, *Govor* 45.

[2] Usp. *isto*.

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana